

בולעטין # 41 - שבט תשכ"ו לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹת דְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על דברים פרק א פסוק ב

ובכ"ט בסיון שלחו מרגלים מקדש ברנע, ואם תוציא למפרע מכ"ט בסיון עד כ' באייר שלשים יום ששהו בקברות התאוה באכילת הבשר ושבעה ימים בחצרות להסגרה של מרים, נמצא שבשלשה ימים הלכו כל הדרך

(ב) אחד עשר יום מחורב - גם זה מן התוכחות, ואמר יש מחורב עד קדש ברנע אחד עשר יום ואתם הלכתם אותם בשלשה ימים, ומכאן יש לכם להבין כי עונותיכם גרמו להתעכב במדבר ארבעים שנה, שאילו לא כן היה הדרך מתקצר לכם ובעונותיכם נתארך. וכיצד הלכו אותו בשלשה ימים, מצינו שבעשרים

באייר נסעו מחורב שנאמר (במדבר י) ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן, ובכ"ט בסיון שלחו מרגלים מקדש ברנע, ואם תוציא למפרע מכ"ט בסיון עד כ' באייר שלשים יום ששהו בקברות התאווה באכילת הבשר ושבעה ימים בחצרות להסגרה של מרים, נמצא שבשלושה ימים הלכו כל הדרך:

ובמדרש אלה הדברים רבה אחד עשר יום מחורב אחד עשר יום היו ישראל מושלמים להקדוש ברוך הוא, כלומר מארבעים יום שהיה משה בהר היו ישראל אחד עשר יום ולא יותר בשלום עמו, וכ"ט יום לתשלום ארבעים יום חשבו לעשות העגל. וחד אמר שני ימים היו מושלמין בחורב לא יותר, שנאמר (ישעיה כח) ואותי יום יום ידרושון, וחד אמר יום אחד שנאמר (דברים ד) יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב, וחד אמר אפילו יום אחד לא היו מושלמין אלא בו ביום עשו עבודה זרה, שנאמר (ישעיה יז) ביום נטעך תשגשגי. דבר אחר אחד עשר יום מחורב, אחד שבעשרת הדברות הכעסתם אותו מחורב:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)